

[Estrup]

Tre indgreb, ja, med det seneste punkt på dagsordenen om speciallægekongflikten faktisk altså fire indgreb på 3 måneder lyder voldsomt. Det giver indtryk af et uroligt, et turbulent arbejdsmarked, et arbejdsmarked, som Folketinget i tide og utide blander sig i.

Det paradoksale er, at realiteten er lige stik modsat. Forårets overenskomstforhandlinger mellem hundredtusinder af lønmodtagere og deres arbejdsgivere forløb stille og roligt med frivillige aftaler som resultat. Der er faktisk ro på arbejdsmarkedet. Derfor er det ikke indgrebenes antal, som er det interessante i dag, men derimod de områder på arbejdsmarkedet, som indgrebene berører.

Folketingets indgreb i maj måned vedrørte de yngre lægers konflikt og Falckkonflikten. Begge drejede sig om vort sundhedssystem og patientbehandlingen. Begge konflikter havde nået det punkt, hvor de berørte uskyldige udenforståendes liv og helbred. De var livstruende.

Den ene af de konflikter, Folketinget behandler i dag, speciallægekongflikten, drejer sig på ny om sundhedsvæsenet. Den anden, PROSA-kongflikten, er af en noget anden karakter. Her er det ikke patienterne, som er den uskyldige tredje part, der kommer i klemme i striden mellem parterne på arbejdsmarkedet, det er derimod samfundsmaskineriet, der befinder sig i gidselsituationen. PROSA-kongflikten truer ikke den enkelte liv og helbred. Den truer skattesystemet, finanspolitikken og hele tilrettelæggelsen af den økonomiske politik samt en del andre af samfundets vitale funktioner. Den er kort sagt samfundstruende.

Efter Det Radikale Venstres opfattelse er situationen lige tvingende for Folketinget, hvad enten en konflikt er livstruende eller den er samfundstruende. Det er Folketingets pligt at stoppe konflikter, når det er kommet så vidt. Det er som regel lettere at afgøre, hvornår en konflikt truer liv og helbred, end hvornår den truer samfundet, men efter Det Radikale Venstres opfattelse har PROSA-kongflikten nu også nået et punkt, hvor vitale samfundsinteresser er på spil.

Derfor støtter vi fra radikal side, at kongflikten nu standses. Heri ligger ingen vurdering af ansvaret for kongflikten eller fordeling af skylden – det er ikke Folketingets opgave. Indgrebet er alene en beskyttelse af og en

sikring af samfundets grundlæggende funktioner.

Hermed løses det akutte og helt kortsigtede problem. Men jeg vil gerne understrege, at vi fra radikal side er meget opmærksom på og meget foruroligede over, at vi ikke samtidig får taget fat på det grundlæggende problem, som for en stor del er årsag til kongflikten, nemlig at det offentlige på en række områder ikke kan konkurrere på lige fod med den private sektor om den nødvendige ekspertviden. Det gælder ingeniører, det gælder skatterevisorer og økonomer, og det gælder altså også edb-folk.

Det er uholdbart, hvis den offentlige sektor ikke kan sikre den nødvendige kvalitet af sine ydelser, fordi folk med uddannelse og erfaring uafbrudt trækkes bort af bedre løntilbud fra den private sektor. Det vil på længere sigt undergrave mulighederne for at opretholde de funktioner, som nødvendigvis må fastholdes i offentligt regi, herunder dem, som Datacentralen bestrider.

Det Radikale Venstre vil i den kommende tid tage initiativer, som kan bidrage til at løse dette langsigtede strukturelle problem for den offentlige sektor.

Bollmann (CD):

Også i CD finder vi, at det nu er nødvendigt at standse disse konflikter på edb-området. Vi havde også helst set en forhandlingsløsning, men jeg har svært ved at lægge ansigtet i samme alvorlige folder som hr. Kaj Poulsen – jeg har selvfølgelig heller ikke det samme problem i forhold til SF, som hr. Kaj Poulsen har.

Men en forhandlingsløsning har jo ikke været mulig – det har vi måttet erkende – og når situationen er den, er der jo ikke andet at gøre, særlig når vi ser, hvordan problemerne har udviklet sig på en lang række vigtige områder, det kan være toldvæsenet, skattevæsenet, Danmarks Statistik eller andet.

Derfor mener vi altså, at det nu har nået et sådant omfang, at det kan og bør løses ved lovgivning.

Med forslaget gives der en regulering, som stort set svarer til den, statens tjenestemænd har fået, og det finder vi rimeligt, og samtidig foreslås paritetiske nævner, så der også herigennem er mulighed for at give særlige fordelinger.